

ויסנטה ח'רבאסי : אבי, המהגר

מן הלילה נבוא ואל לילה גלך.
מאחרינו הארץ, עטוית צרפליה.
מקום שם חי צץ-השקד, הילד והבן-דלס.
מאחרינו הימים, עם אגמים, שלגים ואילי-קטב,
עם הרי-גוש קוורים, עם קצרות כשופים,
מקום משכן צלליו הנחלים של מגור.
מאחרינו הקברים לרגלי הכרושים,
גלמודים בצעבות כוכבים רחוקים.
מאחרינו תהלות-ההצבר כלפידיים שכבום
סופות-דור-נדור.
מאחרינו הדלחות המילולות ברום,
מאחרינו הנרדה עם אספקלריות שממיות.
מאחרינו הזמן כמחנה באיש:
מוליד-סיים, מוליד-המנות.

הַזְמַן הַזֶּה נִזְקֵק וְנוֹתֵן עֲמוּדִים,
וְלוֹחֵשׁ בְּגַלִּי שְׁנוֹת-אֵלֶּף שָׁל זָם.
מֵאַחֲרֵינוּ הָאֹר רֵיחַ הַהָרִים,
גְּנוֹת הַיְלָדִים וְהַמְזַבְּחוֹת הַלְּבָנִים.
אֲבָל גַּם הַלַּיְלָה עִם צָרִים דְּוִיּוֹת,
לַיַּל-הַיּוֹמִיּוֹם, מִקּוֹם שֵׁם אֵין עוֹד לַיַּל,
חוּץ מִפּוֹנֵה קֶצֶר הַרוֹטְטָה בְּהַלְלִיּוֹת,
אוֹ עוֹבְרֵת בְּנִשְׁמוֹת כְּפִרְפוּרֵי גְּסִיקָה.
הַלַּיְלָה הַחֹזֵר וְיֹרֵד אֶל הָאֹר,
הַצֵּר פְּרָחִים בְּעִמְקֵים שׁוֹתְקִים,
צִנָּן אֶת חֵם הַמַּיִם בְּהָרִים,
שֶׁלֶם הַסּוּסִים אֶל גְּהָרוֹת כְּתָלִים,
בְּעוֹד הַנְּצַח, בֵּין אֹרוֹת שֶׁל פֶּן,
עוֹלָה-צוֹעֵד דּוֹמָם בְּשִׁדְמוֹת-עוֹלָם.